

Recenze na str. 6. 10., 15,00

Vladimír Fanta

Na úterní vystoupení polského divadelního souboru Teatr Wiejski Wegajty (*teatr vjejski vengajty*) v divadle Husa na provázku nebylo vyprodáno, ale musíme říci, že představení by si to zasloužilo. Soubor působí v malé vesnici v mazurské oblasti a jeho vystoupení jsou inspirovaná folklórem, ale se značnou mírou stylizace. Inscenace s názvem Gospoda ku Wiecnemu Pokojowi (*gospoda ku vječnemu pokojovi*), tedy Hospoda k věčnému míru, využila jako dějovou osnovu literárních textů Czesława Miłosze (*česlava miloše*) a dalších autorů. Ty se staly základem padesátiminutového vystoupení, které spojovalo v jedno recitaci textu, lidové písně a tance i liturgické proslovy. Jazyková bariéra nebyla příliš na překážku, protože divák velmi rychle vplynul do rituálu, který Wegajty (*vengajty*) předváděli: atmosféru umocňovala i skutečnost, že prostor velkého sálu Provázku byla osvětlena pouze svíčkami.

Závěr představení působil trochu jako provokace diváků: soubor zmizel z jeviště, svíčky hořely dál a rozpačití návštěvníci, zmatení i krátkostí představení, nevěděli, zda mají odejít nebo setrvat. Někteří se tiše vytratili, ale vyplatilo se vydržet: soubor se vrátil a zkoušel rozhýbat diváky krásnými lidovkami. Bohužel marně. V průběhu následujícího posezení jsme se od režiséra Wacława Sobaszka (*vaclava sobaška*) dozvěděli tyto informace: členy souboru jsou nejen Poláci, ale i Němci a Ukrajinci: písně v představení jsou často nálezy z jejich sběratelské činnosti. Při návštěvě Slovenska byl soubor nadšen slovenským a rómským folklórem obce Čierny Balog. Nakonec Teatr Wiejski (*teatr vjejski*) prozradil, že se k nám za čas chystá znovu: doufejme, že to bude brzy a bude mít více času.

Vladimír Fanta